سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمۡ عَن قِبۡلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ
خواهند گفت بی‌خردان از مردم چه چیز بازگردانید آنان را از قبله‌شان[بیت‌المقدس] که بودند

عَلَيۡهَاۚ قُل لِّلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ
بر آن بگو از آنِ الله است مشرق و مغرب هدایت می‌کند هرکس را که بخواهد به سوی راهی

مُّسۡتَقِيمٖ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا لِّتَكُونُواْ
راست ۱۴۲ و این چنین قرار دادیم شما را امتی میانه تا باشید

شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيۡكُمۡ شَهِيدٗاۗ
گواهانی بر مردم و باشد این پیامبر بر شما گواهی

وَمَا جَعَلۡنَا ٱلۡقِبۡلَةَ ٱلَّتِي كُنتَ عَلَيۡهَآ إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ
و قرار ندادیم قبله‌ای را که بودی بر آن مگر تا بدانیم[=معلوم داریم] چه کسی پیروی می کند پیامبر را

مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِۚ وَإِن كَانَتۡ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ
از کسی که برمی گردد بر دو پاشنه اش[پیشینه اش] و همانا این [تغیر قبله]البته گران است مگر بر کسانی که

هَدَى ٱللَّهُۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ
هدایتشان کرده است الله و بر آن نیست الله تا تباه کند ایمان[نماز]شما را بی‌گمان الله به مردمان

لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿١٤٣﴾ قَدۡ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجۡهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِۖ
قطعاً مهرورز مهربان است ۱۴۳ به راستی می‌بینیم گردش روی تو را در[جانب] آسمان[به انتظار وحی]

فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبۡلَةٗ تَرۡضَىٰهَاۚ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ
پس حتماً برمی‌گردانیم تو را به قبله‌ای که می‌پسندی آن را پس برگردان روی خود را سوی مسجد

ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
الحرام و هرجا که باشید [پس]برگردانید رویهایتان را سوی آن و همانا کسانی که

أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ
داده شده است به آنها کتاب[آسمانی] البته می‌دانند که آن[تغیر قبله] حق است از[جانب] پروردگارشان و نیست الله غافل

عَمَّا يَعۡمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنۡ أَتَيۡتَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ بِكُلِّ
از آنچه می‌کنند ۱۴۴ و اگر بیاوری برای کسانی که داده شده‌است به آنها کتاب هر

ءَايَةٖ مَّا تَبِعُواْ قِبۡلَتَكَۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٖ قِبۡلَتَهُمۡۚ وَمَا بَعۡضُهُم
نشانه‌ای را پیروی نمی‌کنند قبلهٔ تو را و نه تو پیرو قبلهٔ آنهایی و نیستند برخی‌شان

بِتَابِعٖ قِبۡلَةَ بَعۡضٖۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم مِّنۢ بَعۡدِ
پیرو قبلهٔ برخی دیگر و اگر پیروی کنی از هوس‌هایشان پس از

مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ إِنَّكَ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾
آنچه که آمد برای تو از دانش همانا تو آنگاه از ستمکاران خواهی بود ۱۴۵

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمۡۖ وَإِنَّ
کسانی که داده‌ایم به آنان کتاب [تورات]را می‌شناسند اورا چنان که می‌شناسند پسرانشان را و همانا

فَرِيقٗا مِّنۡهُمۡ لَيَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ ٱلۡحَقُّ مِن
گروهی از آنان پنهان می‌دارند حق را درحالی که خودشان می‌دانند ۱۴۶ حق از[جانب]

رَّبِّكَۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلّٖ وِجۡهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَاۖ
پروردگار توست پس البته مباش از تردیدکنندگان ۱۴۷ وبرای هر کسی جهتی است[برای قبله] که وی روی‌کننده‌است به‌آن

فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ أَيۡنَ مَا تَكُونُواْ يَأۡتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًاۚ
پس پیشی جویید به سوی نیکی‌ها هرجا که باشید بازمی‌آورد شما را الله همگی

إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿١٤٨﴾ وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ
همانا الله بر هر چیزی تواناست ۱۴۸ و از هر جا که بیرون روی پس برگردان

وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ وَإِنَّهُۥ لَلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَۗ وَمَا
روی خود را سوی مسجد الحرام و همانا آن[فرمان] البته حق است از[جانب] پروردگار تو و نیست

ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ وَجۡهَكَ
الله غافل از آنچه می کنید ۱۴۹ و از هرجا که بیرون روی پس برگردان روی خود را

شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ
سوی مسجد الحرام و هرجا که باشید پس برگردانید رویهایتان را

شَطۡرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيۡكُمۡ حُجَّةٌ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ
سوی آن تا نباشد برای مردم [یهود] بر ضد شما حجّتی مگر کسانی که ستم کردند

مِنۡهُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِي وَلِأُتِمَّ نِعۡمَتِي عَلَيۡكُمۡ وَلَعَلَّكُمۡ
از آنان پس مترسید از آنان و بترسید از من و[قبله را تغییر دادم]تا تمام کنم نعمتم را بر شما و باشد که شما

تَهۡتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِيكُمۡ رَسُولٗا مِّنكُمۡ
هدایت یابید ۱۵۰ همچنان که فرستادیم در [میان] شما پیامبری از خودتان

يَتۡلُواْ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمۡ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ
که می‌خواند بر شما آیه‌های ما را و پاکتان می‌سازد و می‌آموزد به شما کتاب

وَٱلۡحِكۡمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمۡ تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَٱذۡكُرُونِيٓ
و حکمت را و می‌آموزد به شما آنچه را که نمی‌دانستید ۱۵۱ پس یاد کنید مرا

أَذۡكُرۡكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا تَكۡفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
تا یاد کنم شما را و سپاس بگزارید برای من و ناسپاسی‌ام مکنید ۱۵۲ ای کسانی که

ءَامَنُواْ ٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٥٣﴾
ایمان آورده‌اید یاری بجویید از شکیبایی و نماز همانا الله با شکیبایان است ۱۵۳

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن
و مگویید دربارهٔ کسانی که کشته می‌شوند در راه الله که مردگانند بلکه [آنان] زندگانند ولی

لَّا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۴﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
شما درنمی‌یابید ۱۵۴ و البته می‌آزماییم شما را به چیزی از ترس و گرسنگی

وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
و کاهشی از اموال و کسان[جان ها] و محصولات و مژده ده شکیبایان را

﴿۱۵۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
۱۵۵ کسانی که چون برسد به آنان حادثهٔ ناگواری گویند همانا از آنِ الله ایم همانا ما به سوی او بازگردندگانیم

﴿۱۵۶﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ
۱۵۶ آنان بر آنهاست درودهایی [از] جانب پروردگارشان و رحمتی و آنان

حزب ۳

هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۵۷﴾ ۞ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ
خود هدایت یافتگانند ۱۵۷ همانا صفا و مروه از نشانه‌های [دین] الله است

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
پس هر که حج این خانه کند یا عمره گزارد پس گناهی نیست بر او که طواف[=سعی]کند

بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۵۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ
میان آن دو و کسی که به دلخواه کار نیکی کند[افزون بر فرایض] پس همانا الله سپاس دارِ بس داناست ۱۵۸ همانا کسانی که

يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
کتمان می‌کنند آنچه را فرو فرستادیم از نشانه‌های روشن و هدایت پس از آنکه روشن ساختیم آن را

لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
برای مردم در کتاب [الله] آنانند که لعنت‌شان می‌کند الله و لعنت‌شان می‌کنند لعنت‌کنندگان

﴿۱۵۹﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ
۱۵۹ مگر کسانی که توبه کردند واصلاح کردند[فسادکاری‌هایشان را] و [حق را] آشکار کردند پس آنانند که برمی‌گردم[با رحمت خود]

عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
بر آنان و تنها منم که توبه‌پذیر مهربانم ۱۶۰ همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند درحالی که آنان

كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
کافران بودند آنانند که بر آنهاست لعنت الله و فرشتگان و مردمان همگی

﴿۱۶۱﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
۱۶۱ که جاودانه‌اند در آن[آتش] تخفیف نیابد از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند

﴿۱۶۲﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۳﴾
۱۶۲ و اله شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است ۱۶۳

إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ

همانا در آفرینش آسمان‌ها و زمین و پیاپی آمدن شب و روز

وَٱلْفُلْكِ ٱلَّتِي تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ

و کشتی‌هایی که روان است در دریا با آنچه سود می‌رساند به مردم و[در]آنچه فرو فرستاده است الله

مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا

از آسمان از آب پس زنده گردانید با آن زمین را پس از مرگ آن و پراکنده کرد درآن[زمین]

مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ

از هر جنبنده‌ای و [در] گردانیدن بادها و ابر رام شده

بَيْنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ لَأٓيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ

میان آسمان و زمین البته نشانه‌هایی است برای گروهی که خرد می‌ورزند (۱۶۴) و از

ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ

مردمان کسی است که می‌گیرد جز الله همتایانی را که دوست می‌دارند آنان را مانند دوست داشتن الله

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ وَلَوْ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ إِذْ يَرَوْنَ

و کسانی که ایمان آورده‌اند شدیدترند در دوستی برای الله و اگر ببینند کسانی که ستم کردند آنگاه که می‌بینند

ٱلْعَذَابَ أَنَّ ٱلْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

عذاب را که تمام قدرت از آن الله است همگی وهمانا الله سخت کیفر است[البته پشیمان خواهندشد] (۱۶۵)

إِذْ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ

زمانی که بیزاری جویند کسانی که پیروی شدند از کسانی که پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ ٱلْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ لَوْ أَنَّ

و گسسته شود رابطه‌هاشان (۱۶۶) و گویند کسانی که پیروی کردند کاش می‌بود

لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا۟ مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ

برای ما بازگشتی تا بیزاری جوییم از آنان چنان که بیزاری جستند از ما اینچنین می‌نمایاند به آنان الله

أَعْمَٰلَهُمْ حَسَرَٰتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ﴿١٦٧﴾

کردارهایشان را مایهٔ حسرت بر آنان و نیستند آنان بیرون آمدگان از آتش (۱۶۷)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا۟ مِمَّا فِي ٱلْأَرْضِ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا۟

ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حلالی پاک را و پیروی نکنید

خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم

گام‌های شیطان را که همانا او برای شما دشمنی آشکار است (۱۶۸) جز این نیست که فرمان می‌دهد شما را

بِٱلسُّوٓءِ وَٱلْفَحْشَآءِ وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

به بدی و زشتکاری و اینکه بگویید بر الله چیزی را که نمی‌دانید (۱۶۹)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ بَلْ نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا

وهنگامی که گفته شود به آنان پیروی کنید آنچه را فروفرستاده است الله می‌گویند[نه] بلکه پیروی می‌کنیم آنچه را که یافته‌ایم

عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ ۗ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا

بر آن پدرانمان را آیا اگر پدرانشان درک نمی‌کردند چیزی را

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ كَمَثَلِ ٱلَّذِى يَنْعِقُ

و راه نمی‌بردند[باز از آنان پیروی کنند؟!] (۱۷۰) و حالت [تو در دعوتِ] کسانی که کفر ورزیدند[در عدم درک حقایق]مانند حالت کسی است که بانگ می‌زند

بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً ۚ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

به حیوانی که نمی‌شنود مگر صدا و ندایی را [آنان]کرانند گنگانند کورانند پس آنان خرد نمی‌ورزند

﴿١٧١﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَـٰتِ مَا رَزَقْنَـٰكُمْ

(۱۷۱) ای کسانی که ایمان آورده‌اید بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزیتان دادیم

وَٱشْكُرُوا۟ لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ

و سپاس بگزارید برای الله اگر تنها او را می‌پرستید (۱۷۲) جز این نیست که حرام گردانید

عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ

بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه‌را که[هنگام ذبح] ندا داده شده است به آن

لِغَيْرِ ٱللَّهِ ۖ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ

برای غیر الله پس کسی که ناگزیر شود نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس نیست گناهی بر او همانا الله

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ

بس آمرزنده مهربان است (۱۷۳) همانا کسانی که کتمان می‌کنند آنچه را که فرو فرستاده است الله از

ٱلْكِتَـٰبِ وَيَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ أُو۟لَـٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ

کتاب [تورات] و می‌خرند به[عوض]آن بهایی اندک را آنان نمی‌خورند[و فرونمی‌برند]

فِى بُطُونِهِمْ إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ

در شکم‌هایشان جز آتش و سخن نمی‌گوید با آنان الله روز رستاخیز

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ

و پاکشان نمی‌سازد و برای آنان عذابی دردناک است (۱۷۴) آنان کسانی هستند که

ٱشْتَرَوُا۟ ٱلضَّلَـٰلَةَ بِٱلْهُدَىٰ وَٱلْعَذَابَ بِٱلْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ

خریدند گمراهی را به [بهای] هدایت و عذاب را به[بهای]آمرزش پس[شگفتا!] چه

أَصْبَرَهُمْ عَلَى ٱلنَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلْكِتَـٰبَ

شکیبایند! بر آتش (۱۷۵) آن[عذاب] به سبب این است که بی‌گمان الله فرو فرستاده است کتاب را

بِٱلْحَقِّ ۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِى ٱلْكِتَـٰبِ لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

به حق و همانا کسانی که اختلاف کردند در کتاب[تورات] هر آینه در ستیزی دور[از حق]اند (۱۷۶)

نصف حزب ۳

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ
نیست [همهٔ] نیکی اینکه بگردانید روی هایتان را سوی مشرق و مغرب بلکه

الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
نیکی[کار] کسی است که ایمان آورد به الله و روز واپسین و فرشتگان و کتاب[های] آسمانی

وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
و پیامبران و بدهد مال را با [وجود] دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان

وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
و بینوایان و در راه ماندگان و خواهندگان و در[راه آزادی] بردگان و برپا دارد

الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
نماز را و بدهد زکات را و [نیز] وفاکنندگان به پیمانشان هنگامی که پیمان بندند

وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
و [بویژه] شکیبایان در سختی و رنج و هنگام کارزار آنان کسانی هستند که

صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (۱۷۷) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
راست گفتند و آنان همان پرهیزکارانند (۱۷۷) ای کسانی که ایمان آورده‌اید نوشته شده[مقرر شده]

عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ
بر شما قصاص[=پی گیری قتل] در[باره] کشتگان آزاد در برابر آزاد و برده در برابر برده و زن

بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
دربرابر زن پس کسی که بخشوده شد برایش [از طرف برادر دینی‌اش] چیزی از قصاص [پس] دنبال کردن [پرداخت دیه] به شایستگی [بر ولی دم] است و پرداختن [آن]

إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
به او با خوشرفتاری است این[حکم] تخفیفی از پروردگارتان و رحمتی است پس کسی که از اندازه درگذرد

بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۸) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ
پس از آن پس برای او عذابی دردناک خواهد بود (۱۷۸) و برای شما در قصاص[=پی گیری قتل] زندگانی‌ای است

يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۷۹) كُتِبَ عَلَيْكُمْ
ای خردمندان! باشد که شما پرهیزکاری کنید (۱۷۹) نوشته [ومقرر] شده است بر شما

إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
- هنگامی که فرارسد یکی از شما را [اسباب] مرگ اگر برجای گذارد مالی را - وصیت کردن برای پدر ومادر

وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (۱۸۰) فَمَنْ بَدَّلَهُ
و نزدیکان به شایستگی [=عدالت] [که این حکم] حقی است بر پرهیزکاران (۱۸۰) پس هر که تغییر دهد آن[وصیت] را

بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۸۱)
پس از آنکه شنید آن را پس جز این نیست که گناهش بر[عهده] کسانی است که تغییر می‌دهند آن را همانا الله شنوای داناست (۱۸۱)

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ

پس هر که بیم داشته باشد از وصیت‌کننده‌ای انحرافی یا گناهی را[در حق وارثان] آنگاه آشتی دهد میانشان پس نیست گناهی

عَلَيْهِ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُتِبَ

بر او همانا الله آمرزنده مهربان است (۱۸۲) ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده[مقرر شده]

عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ

بر شما روزه چنان که نوشته شده بود بر کسانی که پیش از شما بودند

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم

باشد که شما پرهیزکاری کنید (۱۸۳) در روزهای برشمرده[ماه رمضان] پس هر که باشد از شما

مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى ٱلَّذِينَ

بیمار یا در سفر پس[بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری از روزهایی دیگر و بر کسانی که

يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ

به‌دشواری تاب می‌آورند آن را جایگزینی است [که آن] خوراک یک بینواست پس کسی که به دلخواه کند کار خوبی را پس آن بهتر است

لَّهُۥ وَأَن تَصُومُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ

برای او و اینکه روزه بگیرید بهتر است برای شما اگر می دانستید (۱۸۴) ماه

رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ

رمضان [ماهی است] که فرو فرستاده شده است در آن قرآن که هدایتی است برای مردمان

وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ

ونشانه‌هایی روشن است از هدایت وجداکننده حق ازباطل پس کسی که دریابد از شما این ماه را

فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

پس باید روزه گیرد آن را و هر که باشد بیمار یا در سفر پس[بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری

مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ

از روزهایی دیگر می‌خواهد الله برایتان آسانی را و نمی‌خواهد برایتان

ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا۟ ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا

دشواری را و تا کامل کنید شمار [روزه] را و تا به بزرگی یاد کنید الله را به پاس آنکه

هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ

هدایتتان کرد و باشد که سپاس بگزارید (۱۸۵) و هنگامی که بپرسند از تو

عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

بندگانم دربارهٔ من پس همانا من نزدیکم پاسخ می‌دهم دعای دعاکننده را هرگاه بخواند مرا

فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۱۸۶﴾

پس باید بپذیرند دعوت مرا و باید ایمان آورند به من باشد که آنان راه درست بپویند (۱۸۶)

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَآئِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ
حلال شده است برایتان در شب روزه آمیزش با زنان‌تان آنان پوششی هستند

لَكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ
برایتان و شما پوششی هستید برای آنان می‌دانست الله که[اگر آمیزش را حرام می‌ساخت] همانا شما خیانت می‌کردید

أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ ۖ فَٱلْـَٰٔنَ بَٰشِرُوهُنَّ
به خودتان پس از این رو برگشت بر شما[به رحمت] و درگذشت از شما پس اکنون آمیزش کنید با آنان

وَٱبْتَغُوا۟ مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
و بجویید آنچه را نوشته است الله برایتان و بخورید و بیاشامید تا آشکار شود برایتان

ٱلْخَيْطُ ٱلْأَبْيَضُ مِنَ ٱلْخَيْطِ ٱلْأَسْوَدِ مِنَ ٱلْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا۟ ٱلصِّيَامَ
رشتهٔ سفید از رشته سیاه از فجر سپس به پایان برسانید روزه را

إِلَى ٱلَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَٰشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَٰكِفُونَ فِى ٱلْمَسَٰجِدِ ۗ
تا شب و آمیزش مکنید با آنان درحالی که شما معتکفید در مسجدها

تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ
این[احکام] حدود [مرزهای] الله است پس نزدیک مشوید به آن[به قصد تجاوز] این چنین بیان می کند الله آیه‌هایش را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَلَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم
برای مردم باشد که آنان پرهیزکاری کنند ۱۸۷ و مخورید مال‌های‌تان را در بین خودتان

بِٱلْبَٰطِلِ وَتُدْلُوا۟ بِهَآ إِلَى ٱلْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا۟ فَرِيقًا مِّنْ
به ناحق و[به عنوان رشوه] سرازیر مکنید آن را به سوی حاکمان تا بخورید بخشی از

أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ بِٱلْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ ۞ يَسْـَٔلُونَكَ
مال‌های مردمان را به گناه درحالی که شما می‌دانید ۱۸۸ می‌پرسند از تو

سه چهارم حزب ۳

عَنِ ٱلْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِىَ مَوَٰقِيتُ لِلنَّاسِ وَٱلْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ ٱلْبِرُّ
درباره ماه‌های نو بگو آنها گاه‌نماهایی‌ست برای مردم و[شناخت] حج و نیست نیکی

بِأَن تَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنِ ٱتَّقَىٰ ۗ
اینکه درآیید به خانه‌ها[در حال احرام] از پشت‌های آن ولی نیکی [از آن] کسی‌ست که پرهیزکاری کند

وَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَٰبِهَا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ
و درآیید به خانه‌ها از درهای آن و پروا کنید از الله باشد که شما

تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَكُمْ
رستگار شوید ۱۸۹ و بجنگید در راه الله با کسانی که می‌جنگند با شما

وَلَا تَعْتَدُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹۰﴾
و از اندازه مگذرید همانا الله دوست ندارد از اندازه درگذرندگان را ۱۹۰

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ ۚ وَالْفِتْنَةُ
و بکشید آنان را هر جا که بیابیدشان و بیرون کنید آنان را از آنجا که بیرونتان کردند و آشوب

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ
بدتر است از کشتن و مجنگید با آنان در نزد مسجد الحرام تا آنکه بجنگند با شما

فِيهِ ۖ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۱۹۱) فَإِنِ انتَهَوْا
در آنجا پس اگر [در آنجا] جنگیدند با شما پس بکشید آنان را این چنین است سزای کافران (۱۹۱) پس اگر باز ایستند

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۹۲) وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
پس[بدانند]همانا الله بس آمرزنده مهربان است (۱۹۲) و بجنگید با آنان تا نباشد آشوبی و باشد

الدِّينُ لِلَّهِ ۖ فَإِنِ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ (۱۹۳) الشَّهْرُ الْحَرَامُ
[حاکمیت]دین از آنِ الله پس اگر بازایستند پس[بدانند که]نیست ستیزی مگر بر ستمکاران (۱۹۳) ماه حرام

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
در برابر ماه حرام است و[هتک]حرمت‌ها قصاص[=پی‌گیری متقابل]دارد پس کسی که تجاوز کند بر شما پس تجاوز کنید

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
بر او به مانند آنچه تجاوز کرده است بر شما و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله با

الْمُتَّقِينَ (۱۹۴) وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ
پرهیزکاران است (۱۹۴) و انفاق کنید در راه الله و میفکنید[خودتان را] با دستانتان به هلاکت

وَأَحْسِنُوا ۛ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۹۵) وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ
و نیکی کنید همانا الله دوست می‌دارد نیکوکاران را (۱۹۵) و به پایان برسانید حج و عمره را برای الله

فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
پس اگر بازداشته شوید آنگاه[قربانی کنید] آنچه میسر است از قربانی و متراشید سرهایتان را تا آنکه برسد

الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
قربانی به جایگاهش پس هر که باشد از شما بیمار یا او را رنجی باشد از سرش پس[برعهده‌اوست]جایگزینی

مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس هر که برخوردار شد به عمره تا حج

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
آنگاه[قربانی کند]آنچه میسر است از قربانی پس کسی که نیابد[قربانی] آنگاه روزه گرفتن سه روز در حج و هفت روز

إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي
هنگامی که بازگردید[از حج لازم است] این ده[روز] کامل است این[حکم] برای کسی است که نباشد خانواده‌اش ساکنان

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۹۶)
مسجد الحرام[=مکه] و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله سخت کیفر است

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
[موسم]حج ماه‌هایی معلوم است پس کسی که واجب گرداند[بر خود] در آن [ماه]ها حج را پس[نباید که روا]نیست آمیزشی

وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
و نه نافرمانی‌ای و نه ستیزی در حج و آنچه می‌کنید از نیکی

يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُونِ
می‌داند آن را الله و توشه برگیرید و همانا بهترین توشه پرهیزکاری است و پروا کنید از من

يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
ای خردمندان ﴿١٩٧﴾ نیست بر شما گناهی که

تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
بجویید روزی‌ای از پروردگارتان پس هنگامی که بازگردید از

عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ
عرفات آنگاه یاد کنید الله را در مشعر الحرام

وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
و یاد کنید او را چنان که هدایت کرد شما را و همانا بودید پیش از آن

لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
البته از گمراهان ﴿١٩٨﴾ سپس بازگردید از جایی که بازمی‌گردند

النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
مردمان و آمرزش بخواهید از الله همانا الله آمرزنده مهربان است

﴿١٩٩﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
﴿١٩٩﴾ پس هنگامی که گزاردید مناسک[حج] تان را آنگاه یاد کنید الله را همچون یادکردن شما

آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ
پدرانتان را بلکه بیشتر از آن پس [برخی] از مردم کسی است که

يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
می‌گوید [ای] پروردگار ما بده به ما در دنیا و نیست برایش در آخرت هیچ

خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
بهره‌ای ﴿٢٠٠﴾ و[برخی]از آنان کسی است که می‌گوید [ای] پروردگار ما بده به ما در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾
[بهره‌ای] نیکو و در آخرت [هم بهره‌ای] نیکو و نگاه دار ما را از عذاب آتش[دوزخ] ﴿٢٠١﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾
آنان برای‌شان بهره‌ای است از آنچه کرده‌اند و الله زود شمار است ﴿٢٠٢﴾

حزب ۴

وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن تَعَجَّلَ
و یاد کنید الله را در روزهای شمرده[سه روز تشریق] پس کسی که شتاب کند

فِي يَوۡمَيۡنِ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ لِمَنِ ٱتَّقَىٰۗ
در دو روز[اعمال را انجام دهد] پس نیست گناهی براو وهرکه تأخیر کند[تا سه روز] پس نیست گناهی براو برای کسی که پرهیزکاری کند

وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ
و پروا کنید از الله و بدانید که همانا شما به سوی او گردآورده می‌شوید ۲۰۳ و[برخی] از

ٱلنَّاسِ مَن يُعۡجِبُكَ قَوۡلُهُۥ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَيُشۡهِدُ ٱللَّهَ
مردم کسی است که به شگفت می آورد تو را [زیبایی] سخنش در این زندگانی دنیا و گواه می گیرد الله را

عَلَىٰ مَا فِي قَلۡبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلۡخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ
بر آنچه در دلش است حال آنکه او سخت‌ترین ستیزندگان است ۲۰۴ و هنگامی که [از پیش تو] بازگردد می کوشد

فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُفۡسِدَ فِيهَا وَيُهۡلِكَ ٱلۡحَرۡثَ وَٱلنَّسۡلَۚ وَٱللَّهُ
در زمین تا فساد کند در آن و تابود کند کشتزار و نسل را و الله

لَا يُحِبُّ ٱلۡفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ أَخَذَتۡهُ ٱلۡعِزَّةُ
دوست ندارد تبهکاری را ۲۰۵ و چون گفته شود به او پروا کن از الله وامی‌دارد او را خود بزرگ‌بینی

بِٱلۡإِثۡمِۚ فَحَسۡبُهُۥ جَهَنَّمُۖ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ
به گناه پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد جایگاهی است ۲۰۶ و [برخی] از

ٱلنَّاسِ مَن يَشۡرِي نَفۡسَهُ ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ
مردم کسی است که می‌فروشد جانش را برای جستن خشنودی الله و الله

رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱدۡخُلُواْ
مهرورز [به حال] بندگان است ۲۰۷ ای کسانی که ایمان آورده‌اید درآیید

فِي ٱلسِّلۡمِ كَآفَّةٗ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ
در فرمانبری[اسلام] همگی و پیروی مکنید گام‌های شیطان را

إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ﴿٢٠٨﴾ فَإِن زَلَلۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ
همانا او برای شما دشمنی آشکار است ۲۰۸ پس اگر بلغزید پس از

مَا جَآءَتۡكُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آنکه آمد برایتان نشانه‌های روشن آنگاه بدانید که همانا الله پیروزمند سنجیده کار است

﴿٢٠٩﴾ هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلَلٖ مِّنَ ٱلۡغَمَامِ
۲۰۹ آیا انتظار دارند جز اینکه بیاید نزدشان الله در سایبان‌هایی از ابر

وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ﴿٢١٠﴾
و فرشتگان [هم بیایند] و گزارده شود کار؟! و به سوی الله بازگردانده می‌شود کارها ۲۱۰

سَلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ كَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُم مِّنۡ ءَايَةِۭ بَيِّنَةٖۗ وَمَن يُبَدِّلۡ نِعۡمَةَ
بپرس از بنی‌اسراییل که چه بسیار دادیم به آنان نشانهٔ روشن[معجزات] و هر که دگرگون کند نعمت

ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ
الله را پس از آنکه آمد او را پس همانا الله سخت کیفر است (۲۱۱) آراسته شده است برای کسانی که

كَفَرُواْ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَيَسۡخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۘ وَٱلَّذِينَ
کفر ورزیدند زندگانی دنیا و[آنان] مسخره می‌کنند کسانی را که ایمان آوردند و کسانی که

ٱتَّقَوۡاْ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ
پرهیزکاری کردند بالاترند از آنان روز رستاخیز و الله روزی می‌دهد هر که را خواهد بی‌شمار

﴿٢١٢﴾ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ
(۲۱۲) بودند مردم امتی یگانه پس برانگیخت الله پیامبران را به عنوان نوید آوران

وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ
و بیم‌دهندگان و فرو فرستاد با آنان کتاب را به حق تا داوری کند میان مردم

فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعۡدِ مَا
در آنچه که اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر کسانی که کتاب به آنها داده شد پس از آنکه

جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
آمد ایشان را نشانه‌های روشن از روی حسد و زیاده خواهی که میانشان بود پس هدایت کرد الله کسانی را که ایمان آوردند

لِمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ بِإِذۡنِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ
به آنچه که اختلاف کردند در آن از حق به اذن خود و الله هدایت می‌کند هر کس را که بخواهد به سوی

صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا
راهی راست (۲۱۳) یا اینکه پنداشته‌اید که درآیید به بهشت حال آنکه هنوز

يَأۡتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۖ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ
نیامده بر سر[شما] حالت کسانی که گذشتند پیش از شما؟! رسید به آنان سختی و رنج

وَزُلۡزِلُواْ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصۡرُ ٱللَّهِۗ
و لرزانده شدند تا آنکه می‌گفت پیامبر و کسانی که ایمان آوردند با او کی می‌آید یاری الله؟

أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ ﴿٢١٤﴾ يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلۡ
آگاه باشید! که یاری الله نزدیک است (۲۱۴) می‌پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو

مَآ أَنفَقۡتُم مِّنۡ خَيۡرٖ فَلِلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
هر آنچه که انفاق کردید از نیکی برای پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان

وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ﴿٢١٥﴾
و در راه ماندگان و آنچه می‌کنید از نیکی پس همانا الله به آن آگاه است (۲۱۵)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا۟
نوشته [ومقرر]شده بر شما جنگ[در راه الله] در حالی که آن ناخوشایند است برای شما و چه بسا ناخوش دارید

شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّوا۟ شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
چیزی را و آن خوب باشد برایتان و چه بسا دوست دارید چیزی را و آن بد باشد برایتان

وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهْرِ
و الله می‌داند و شما نمی‌دانید ﴿٢١٦﴾ می‌پرسند از تو درباره ماه

ٱلْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
حرام از جنگ در آن بگو جنگ در آن [گناهی] بزرگ است و بازداشتن از راه الله

وَكُفْرٌۢ بِهِۦ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِۦ مِنْهُ أَكْبَرُ
و کفر ورزیدن به آن و[بازداشتن از] مسجد الحرام و بیرون کردن اهلش از آنجا[گناهی] بزرگ تر است

عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَٱلْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ ٱلْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَـٰتِلُونَكُمْ
نزد الله و فتنه بزرگ تر است از کشتن و همواره آنان می‌جنگند با شما

حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ ٱسْتَطَـٰعُوا۟ ۚ وَمَن يَرْتَدِدْ
تا آنکه بازگردانند شما را از دینتان اگر بتوانند و هر که بازگردد

مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ حَبِطَتْ
از شما از دین خود آنگاه بمیرد درحالی که او کافر باشد پس آنان تباه شده

أَعْمَـٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ
کردارهایشان در دنیا و آخرت و آنان همدمان آتش‌اند

هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ
آنان در آن جاویدانند ﴿٢١٧﴾ همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که

هَاجَرُوا۟ وَجَـٰهَدُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله آنان امید دارند به رحمت

ٱللَّهِ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ ۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْخَمْرِ
الله و الله آمرزنده مهربان است ﴿٢١٨﴾ می‌پرسند از تو درباره شراب

ربع حزب ۴

وَٱلْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَآ إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَـٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ
و قمار بگو در آن دو گناهی بزرگ و سودهایی برای مردم است و گناه آن دو

أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ ٱلْعَفْوَ ۗ
بزرگ تر است از سودشان می‌پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو افزون [بر نیازتان]را

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾
این چنین بیان می‌کند الله برایتان آیات را باشد که شما بیندیشید ﴿٢١٩﴾

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡيَتَٰمَىٰۖ قُلۡ إِصۡلَاحٞ لَّهُمۡ
در [کار]دنیا و آخرت، و می‌پرسند از تو درباره یتیمان بگو اصلاح [کار]شان

خَيۡرٞۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمۡ فَإِخۡوَٰنُكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ ٱلۡمُفۡسِدَ مِنَ
بهتر است و اگر[در زندگی] با آنان آمیزش داشته باشید پس برادران شمایند و الله باز می‌شناسد تبهکار را از

ٱلۡمُصۡلِحِۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعۡنَتَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٢٠
شایسته‌کار و اگر می‌خواست الله البته به سختی می‌افکند شما را همانا الله پیروزمندی سنجیده کار است ٢٢٠

وَلَا تَنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤۡمِنَّۚ وَلَأَمَةٞ مُّؤۡمِنَةٌ خَيۡرٞ
و به همسری مگیرید زنان مشرک را تا آنکه ایمان آرند و البته کنیز با ایمان بهتر است

مِّن مُّشۡرِكَةٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡۗ وَلَا تُنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ حَتَّىٰ
از زن[آزاد] مشرک و گرچه به شگفت آورد شما را و به همسری مدهید [زنان باایمان] به مردان مشرک تا آنکه

يُؤۡمِنُواْۚ وَلَعَبۡدٞ مُّؤۡمِنٌ خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكُمۡۗ أُوْلَٰٓئِكَ
ایمان آورند و البته بردهٔ مسلمان بهتر است از مشرک و اگرچه به شگفت آورد شما را آنان

يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ وَٱلۡمَغۡفِرَةِ بِإِذۡنِهِۦۖ
فرامی‌خوانند به سوی آتش و الله فرامی‌خواند به سوی بهشت و آمرزش به اذن خود

وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١ وَيَسۡـَٔلُونَكَ
و بیان می‌کند آیه‌هایش را برای مردم باشد که آنان پند گیرند ٢٢١ و می‌پرسند از تو

عَنِ ٱلۡمَحِيضِۖ قُلۡ هُوَ أَذٗى فَٱعۡتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي ٱلۡمَحِيضِ
دربارهٔ حیض بگو آن گونه‌ای رنج است پس کناره گیرید از [آمیزش با] زنان در [وقت] حیض

وَلَا تَقۡرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطۡهُرۡنَۖ فَإِذَا تَطَهَّرۡنَ فَأۡتُوهُنَّ مِنۡ حَيۡثُ
و نزدیک مشوید به آنان تا آنکه پاک شوند پس چون پاکی ورزیدند[غسل کردند] به آنها درآیید از جایی که

أَمَرَكُمُ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلۡمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٢
فرمانتان داده است الله همانا الله دوست می‌دارد توبه‌کنندگان را و دوست می‌دارد پاکی ورزان را ٢٢٢

نِسَآؤُكُمۡ حَرۡثٞ لَّكُمۡ فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ شِئۡتُمۡۖ وَقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُمۡۚ
زنانتان کشتزاری برای شما هستند پس درآیید به کشتزارتان هرگونه که خواهید وپیش فرستید برای خودتان[توشهٔ نیک]

وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
و پروا کنید از الله و بدانید که همانا شما دیدارکنندگان اویید و مژده ده مؤمنان را

٢٢٣ وَلَا تَجۡعَلُواْ ٱللَّهَ عُرۡضَةٗ لِّأَيۡمَٰنِكُمۡ أَن تَبَرُّواْ
٢٢٣ مگردانید [نام] الله را دستاویزی برای سوگندهایتان برای[اجتناب] از آنکه نیکی کنید

وَتَتَّقُواْ وَتُصۡلِحُواْ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢٤
و پرهیزکاری نمایید و اصلاح کنید میان مردم و الله شنوای داناست ٢٢٤

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ
بازخواست نمی‌کند شما را الله به بیهودگی در سوگندهایتان ولی بازخواست می‌کند شما را به آنچه [قصد] کرده است

قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
دل‌هایتان والله آمرزندهٔ بردبار است (۲۲۵) برای کسانی که سوگندمی‌خورند به ترک آمیزش با زنانشان انتظار کشیدن

أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءُو فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۲۶﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
چهار ماه است آنگاه اگر بازآیند پس همانا الله آمرزندهٔ مهربان است (۲۲۶) و اگر قصد کردند

الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
طلاق را پس همانا الله شنوای داناست (۲۲۷) و زنان طلاق داده شده به انتظار نگه دارند

بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
خودشان را تا سه حیض[یا سه بار پاک شدن] و حلال نیست برای آنان که پنهان دارند آنچه را آفریده است الله در

أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
رحم هایشان اگر ایمان دارند به الله و روز واپسین و شوهرانشان سزاوارترند به بازگرداندنشان

فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
در آن[مدت] اگر بخواهند آشتی را و برای زنان[حقوقی بر مردان است] مانند آنچه [برای مردان] بر عهدهٔ آنهاست به‌طور شایسته

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۸﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ
و مردان بر آنان مرتبتی دارند و الله پیروزمند سنجیده کار است (۲۲۸) طلاق[رجعی] دو بار است

فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن
پس[آن زن را باید] نگهداشتن به شایستگی یا رهاکردن به نیکی و حلال نیست برای شما که

تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَن يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
[بازپس] بگیرید از آنچه داده‌اید به آنان [زنان] چیزی را مگر آنکه بترسند[زن و شوهر] که برپا ندارند مرزهای[=احکام]

اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
الله را پس اگر ترسیدید که برپا ندارند مرزهای[=احکام] الله را آنگاه گناهی نیست بر آن دو در مورد آنچه زن فدیه دهد

بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
به آن[برای آزادی]خود این[احکام] مرزهای[احکام] الله است پس تجاوز مکنید از آن و هر که تجاوز کند از مرزهای[احکام] الله پس آنان

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۲۹﴾ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ
خودشان ستمکارند (۲۲۹) پس اگر [بار سوم] طلاق دهد او را دیگر حلال نیست آن زن برای او پس از آن تا آنکه ازدواج کند

زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يَتَرَاجَعَا إِن ظَنَّا أَن
با همسری[دیگر]جز او آنگاه اگر طلاق دهد او را[شوهر دوم] پس نیست گناهی بر آن دو[=زن و شوهر اول] که به یکدیگر بازگردند[با ازدواج] اگر گمان دارند که

يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۳۰﴾
[می‌توانند]برپا دارند مرزهای[احکام] الله را و این مرزهای[احکام] الله است که بیان می‌کند آن را برای گروهی که می‌دانند (۲۳۰)

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ
وهنگامی که طلاق دادید زنان را آنگاه رسیدند به[نزدیک]پایان عده‌شان پس نگه دارید آنان را به شایستگی یا

سَرِّحُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖۚ وَلَا تُمۡسِكُوهُنَّ ضِرَارٗا لِّتَعۡتَدُواْۚ وَمَن يَفۡعَلۡ
رهاشان کنید به شایستگی و نگه مدارید آنان را برای زیان رساندن تا[به حقوقشان]تجاوز کنید و کسی که کند

ذَٰلِكَ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗاۚ وَٱذۡكُرُواْ
چنان پس به راستی ستم کرده بر خودش و مگیرید آیه‌های الله را به مسخره و یاد کنید

نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡحِكۡمَةِ
نعمت الله را بر خودتان و آنچه را فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت

يَعِظُكُم بِهِۦۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ﴿٢٣١﴾
که اندرزتان می‌دهد با آن و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله به هر چیزی داناست (۲۳۱)

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحۡنَ
وهنگامی که طلاق دادید زنان را آنگاه رسیدند به[نزدیک]پایان عده‌شان پس بازمدارید آنان را از اینکه ازدواج کنند

أَزۡوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوۡاْ بَيۡنَهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ
با همسرانشان هرگاه به توافق برسند میان خود به شایستگی این[حکمی است که]پند داده می‌شود با آن کسی

مِنكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۗ ذَٰلِكُمۡ أَزۡكَىٰ لَكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ وَٱللَّهُ
از شما که ایمان دارد به الله و روز واپسین این پاک‌تر است برایتان و پاکیزه‌تر و الله

يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ ۞ وَٱلۡوَٰلِدَٰتُ يُرۡضِعۡنَ أَوۡلَٰدَهُنَّ نصف حزب ۴
می‌داند و شما نمی‌دانید (۲۳۲) و مادران شیر دهند فرزندانشان را

حَوۡلَيۡنِ كَامِلَيۡنِۖ لِمَنۡ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَۚ وَعَلَى ٱلۡمَوۡلُودِ لَهُۥ رِزۡقُهُنَّ
دو سال کامل برای کسی که بخواهد که کامل کند مدت شیردادن را و بر عهدهٔ پدر است خوراک مادران

وَكِسۡوَتُهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ لَا تُكَلَّفُ نَفۡسٌ إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَا تُضَآرَّ
و پوشاکشان به شایستگی تکلیف نمی‌شود هیچ کسی مگر به اندازهٔ توانش نه زیان بیند

وَٰلِدَةُۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوۡلُودٞ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦۚ وَعَلَى ٱلۡوَارِثِ مِثۡلُ ذَٰلِكَۗ
مادری به خاطر فرزندش و نه پدری به خاطر فرزندش و بر وارث است مانند همین وظیفه[که هزینهٔ شیردهنده را بپردازد]

فَإِنۡ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٖ مِّنۡهُمَا وَتَشَاوُرٖ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَاۗ وَإِنۡ
پس اگر[مادر و پدر]خواستند بازگرفتن[ازشیر را] با رضایت هر دو و رایزنی با یکدیگر پس نیست گناهی بر آن دو و اگر

أَرَدتُّمۡ أَن تَسۡتَرۡضِعُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُمۡ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِذَا سَلَّمۡتُم مَّآ
خواستید که دایه گیرید برای شیردادن فرزندانتان پس نیست گناهی برشما هنگامی که بپردازید چیزی را که

ءَاتَيۡتُم بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ﴿٢٣٣﴾
پرداخت می‌کنید به شایستگی و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله به آنچه می‌کنید بیناست (۲۳۳)

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ
و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی را[باید به] انتظار نگه دارند[این زنان] خودشان را

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
چهار ماه و ده روز پس زمانی که برسند به[نزدیک] پایان عده‌شان آنگاه نیست گناهی بر شما

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
در آنچه کنند در حق خودشان به شایستگی و الله به آنچه می‌کنید آگاه است

(۲۳۴) وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
(۲۳۴) و نیست گناهی بر شما در آنچه اشاره کنید به آن از خواستگاری این زنان

أَوْ أَكْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
یا پنهان کنید در دل‌هایتان می‌داند الله که همانا شما به زودی یاد می کنید آنان را

وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَن تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا
ولی وعده [ازدواج] مدهید آنان را به پنهانی مگر آنکه گویید سخنی شایسته را

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
و تصمیم مگیرید عقد ازدواج را تا آنکه به سر آید [مدت] مکتوب به سرآمد خود

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا
و بدانید که همانا الله می‌داند آنچه در دل‌های شماست پس پرهیز کنید از[نافرمانی]او و بدانید که

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۳۵) لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
همانا الله آمرزندهٔ بردبار است (۲۳۵) نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنان را

مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ
تا وقتی که آمیزش نکرده‌اید با آنان یا مقرر نکرده‌اید برای آنان مَهری را و بهره‌مندشان سازید بر توانگر است

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
به اندازه توانش و بر تنگدست است به اندازه توانش بهره‌ای به شایستگی که لازم شده است بر نیکوکاران

(۲۳۶) وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
(۲۳۶) و اگر طلاق دادید آنان را پیش از آنکه آمیزش کنید با آنان حال آنکه مقرر کرده‌اید

لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَا
برای‌شان مَهری را پس[لازم است] نصف آنچه مقرر کرده‌اید مگر اینکه ببخشند[زنان] یا ببخشد

الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
کسی که به دست اوست پیوند نکاح و اینکه ببخشید نزدیک تر است به پرهیزکاری

وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۳۷)
و فراموش مکنید بزرگواری را میان خود همانا الله به آنچه می‌کنید پس بیناست (۲۳۷)

حَٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ
مواظبت کنید بر نمازها و [بویژه] نماز میانه و بایستید برای الله

قَٰنِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَآ أَمِنتُمْ
فروتنانه (۲۳۸) پس اگر بیم داشتید آنگاه پیاده یا سواره [نماز بخوانید] پس هنگامی که ایمن شدید

فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ
آنگاه یاد کنید الله را چنان که آموخت به شما آنچه را که نمی‌دانستید

﴿٢٣٩﴾ وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا وَصِيَّةً
(۲۳۹) و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما وبرجای می‌گذارند همسرانی را [کنند]وصیتی را

لِّأَزْوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
برای همسرانشان به بهره‌ای تا یک سال بدون بیرون کردن [از خانه] پس اگر [آن زنان خود]بیرون روند

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِى مَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ مِن
آنگاه نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در حق خودشان از

مَّعْرُوفٍ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعٌۢ
کار شایسته و الله پیروزمندی سنجیده کار است (۲۴۰) و برای زنان طلاق داده شده بهره‌ای است

بِٱلْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
به شایستگی که لازم است بر پرهیزکاران (۲۴۱) این چنین بیان می کند

ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ ۞ أَلَمْ تَرَ
الله برای شما آیه‌هایش را باشد که شما خرد ورزید (۲۴۲) آیا ننگریستی

چهارم حزب ۴

إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ
به کسانی که بیرون رفتند از خانه‌هایشان حال آنکه آنها هزاران[تن] بودند از بیم مرگ؟

فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحْيَٰهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
پس گفت به آنان الله بمیرید سپس زنده کرد آنها را همانا الله دارای بخششی [بزرگ] است بر

ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
مردمان ولی بیشتر مردم سپاس نمی گزارند (۲۴۳)

وَقَٰتِلُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾
و بجنگید در راه الله و بدانید که همانا الله شنوای داناست (۲۴۴)

مَّن ذَا ٱلَّذِى يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضْعَافًا
کیست آنکه وام دهد الله را وامی نیکو پس افزاید آن را برایش چند برابر

كَثِيرَةً وَٱللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾
بسیار و الله است که تنگ می کند و گشایش می‌دهد[روزی را] و به سوی او بازگردانده می‌شوید (۲۴۵)

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلْمَلَإِ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰٓ إِذْ قَالُوا۟
آیا ننگریستی به آن سرانِ نامی از بنی اسرائیل پس از موسی؟ زمانی که گفتند

لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ٱبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ قَالَ
به پیامبری از خودشان برانگیز برای ما فرمانروایی را تا بجنگیم در راه الله گفت

هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُوا۟ ۖ
آیا ممکن است که شما اگر نوشته شود بر شما جنگ که کارزار نکنید؟

قَالُوا۟ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
گفتند و چه شده است ما را که نجنگیم در راه الله حال آنکه به راستی بیرون کرده شدیم

مِن دِيَٰرِنَا وَأَبْنَآئِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ تَوَلَّوْا۟
از خانه‌هایمان و[از نزد] فرزندانمان؟ پس زمانی که نوشته شد بر آنان جنگ پشت کردند

إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ
جز اندکی از آنان و الله داناست به ستمکاران (۲۴۶) و گفت

لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ
به آنها پیامبرشان همانا الله به راستی برانگیخته است برایتان طالوت را فرمانروا،

قَالُوٓا۟ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِٱلْمُلْكِ
گفتند چگونه باشد برای او فرمانروایی بر ما حال آنکه ما سزاوارتریم به فرمانروایی

مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰهُ
از وی و داده نشده به او گشایشی از مال؟ [پیامبر]گفت همانا الله برگزیده او را

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُۥ بَسْطَةً فِى ٱلْعِلْمِ وَٱلْجِسْمِ ۖ وَٱللَّهُ
بر شما و افزوده او را فراخی در دانش و جسم و الله

يُؤْتِى مُلْكَهُۥ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
می‌دهد فرماندهی‌اش را به هر که خواهد و الله گشایشگر داناست (۲۴۷)

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ءَايَةَ مُلْكِهِۦٓ أَن يَأْتِيَكُمُ
وگفت به آنان پیامبرشان همانا نشانه فرمانروایی او این است که بیاید نزدتان

ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
آن صندوق که در آن آرامشی است از [جانب] پروردگارتان و بازمانده‌ای از آنچه که

تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ۚ
برجای نهاد خاندان موسی و خاندان هارون[در آن] درحالی که حمل می‌کنند آن را فرشتگان

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾
همانا در این البته نشانه‌ای است برایتان اگر باشید مؤمنان (۲۴۸)

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُم
پس زمانی که جدا شد[از آن شهر] طالوت با لشکریان گفت همانا الله آزماینده است شما را

بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُۥ
به جویباری پس هرکه بنوشد از آن پس نیست از من و هر که نچشد آن را پس همانا او

مِنِّيٓ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهِۦ ۚ فَشَرِبُوا۟ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
از من است مگر کسی که برگیرد کفی[آب] را به دستش پس نوشیدند از آن جز اندکی

مِّنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ قَالُوا۟
از آنان پس زمانی که گذشت از آن [جویبار] او و کسانی که ایمان آوردند با او گفتند

لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ ۚ قَالَ الَّذِينَ
نیست توانی برای ما امروز در برابر جالوت و لشکریانش گفتند کسانی که

يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ
می‌دانستند که خود دیدارکنندگان الله اند بسا گروهی اندک که

غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةًۢ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّٰبِرِينَ ﴿۲۴۹﴾
پیروز شده است بر گروهی بسیار به اذن الله و الله با شکیبایان است

وَلَمَّا بَرَزُوا۟ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَفْرِغْ
و زمانی که روبه‌رو شدند با جالوت و لشکریانش گفتند ای[ا] پروردگارما فروریز

عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
بر ما شکیبایی را و استوار دار گام‌هایمان را و یاری ده ما را بر گروه

الْكَٰفِرِينَ ﴿۲۵۰﴾ فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
کافران پس شکست دادند آنان را به اذن الله و کشت

دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
داود جالوت را و داد به او الله فرمانروایی و حکمت را

وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم
و آموخت به او از آنچه می‌خواست و اگر باز نمی‌داشت الله [گزند] مردمان را برخی شان را

بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
با برخی دیگر هر آینه تباه می‌شد زمین ولی الله دارای

فَضْلٍ عَلَى الْعَٰلَمِينَ ﴿۲۵۱﴾ تِلْكَ ءَايَٰتُ اللَّهِ
بخششی [بزرگ] است بر جهانیان این آیه‌های الله است

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۵۲﴾
که می‌خوانیم آن را بر تو به حق و همانا تو البته از فرستادگان هستی